

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2745/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против тужених АД „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и АД за ... „ВВ“ АД из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог АД „ББ“, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1344/19 од 13.05.2019. године, у седници од 25.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог „ББ“ АД, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1344/19 од 13.05.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „ББ“ АД, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1344/19 од 13.05.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Суботици П1. 559/2018 од 05.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом трећим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове за исхрану у току рада за период од 01.03.2015. године до 01.09.2015. године, укупно 28.062,51 динара са законском затезном каматом од 18.08.2018. године до исплате и 10.632,68 динара на име обрачунате законске затезне камате. Ставом четвртим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове регреса за коришћење годишњег одмора за исти период у износу од 10.662,66 динара са законском затезном каматом од 18.08.2018. године до исплате и 4.018,23 динара на име обрачунате законске затезне камате. Ставом петим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 41.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је предлог друготуженог за прекид поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1344/19 од 13.05.2019. године, одбијена је као неоснована жалба првотуженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, првотужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о постојању солидарне обавезе тужених да запосленима накнаде трошкове за исхрану у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора до 01.09.2015. године, од када је друготужени у обавези да им накнади ове трошкове. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 23.03.2018. године, тужилац је тражио накнаду трошкова исхране и регреса за коришћење годишњег одмора, у износу од 70.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић